

Indledning

Vi er nu godt i gang med kongressen i forbundet, og vi har fået afleveret en åbningstale, som også indgår i beretningen for forbundets virksomhed i perioden siden seneste kongres i 2023.

Inden jeg går helt i dybden med, hvad der er sket siden 1. august 2026 – det er jo her, at den skriftlige beretning slutter – så lad mig lige give jer konditionerne for den mundtlige beretning...

Det vil være således, at jeg prøver at give mit bud på, hvor vi står eller stod i forhold til sidste år, og så vil jeg på et givet tidspunkt overlevere den videre fremlæggelse af den mundtlige beretning til Allan, som siden mit ophold på Rigshospitalet mere eller mindre har taget over i dagligdagen – det har vi gjort i en fin harmoni – tak for det. Så, efter min mening, så er overleveringen gået flot.

Og selv om jeg har sagt det før, så skal jeg ikke lægge skjul på, at det føles noget underligt at stå her foran alle jer gode tillidsrepræsentanter, hovedbestyrelse, mødets tillidsrepræsentanter og sekretariatets medarbejdere.

Sammen har vi, enten på kongresser eller til repræsentantskabsmøder eller til hovedbestyrelsesmøder eller på konferencer, formet forbundets politik og netop givet vores holdning tilkende, nemlig om hvordan vi mener, at arbejdsforholdene, lønforholdene og samarbejdsforholdene skal være på Skatteministeriets – nu Skatte- og Vækstministeriets – område og i øvrigt andre ministerier, hvor forbundet har medlemmer.

Nu slutter det snart for mit vedkommende – men der vil være dygtige folk, som tager over – selvfølgelig skal de lige vælges, men da vi selvfølgelig respekterer demokratiet, så er der jo en proces for det - det giver ro i maven...

Vi vil nemlig det samme alle sammen – vi vil gøre det bedst muligt for medlemmerne. Og selv om det lyder højtravende, så har jeg altid haft det sådan, at vores fornemste opgave, ja det er at passe på medlemmerne - og dernæst gøre noget godt for medlemmerne. Det første, som jeg har tænkt på hver morgen, når jeg er vågnet – hvad sker der i dag for medlemmerne.

Vi har for længe siden besluttet, at vi skal være i nærheden af medlemmerne – fordi - så vi kan hjælpe med dette og hint – det kalder vi for nærhedsprincippet, og min påstand vil være, at det har gavnet mange medlemmer – og målet er opfyldt – for vi ser glade medlemmer, som takker pænt for vores indsats – og med vores indsats, så mener jeg den indsats, som alle jer tillidsrepræsentanter, inklusiv hovedbestyrelsen - og selvfølgelig også forbundets sekretariat har ydet – tak for et godt fællesskab.

Og lad mig tilføje endnu en disposition, som har styrket forbundet.

Det er nemlig vigtigt at nævne, at vi nu er fusioneret med TAT – Tekniske og Administrative Tjenestemænd, hvorfor vi i dag breder os ud til andre ministerier. Det har allerede givet os alle – både DTS og TAT – fordele, hvis vi for eksempel ser flytningen af en række af de basale IT-opgaver fra Udviklings- og Forenklingsstyrelsen i Skatteministeriet til Statens IT under Finansministeriet. Det koster selvfølgelig nogle kræfter, men vi har kunnet lave en fælles indsats for de medlemmer, som har

været varslet til afsked i forbindelse med det mærkelige politiske tiltag, som hedder Regeringens Arbejdsprogram – det vender jeg tilbage til.

Regeringens arbejdsprogram mv.

I åbningstalen var der en del med omkring Regeringens arbejdsprogram, og jeg vil forsøge blot at rekapitulere noget af det, som vi havde med i åbningstalen, men vores utilfredshed i forhold til dette underlige program fra regeringen kan næppe luftes for meget.

I juni 2025 så vi regeringens forslag til Arbejdsprogrammet og først i august kom så regeringens forslag til finanslov – et forslag, som ville medføre store besparelser på statens område – frem til 2030 skal der spares mindst 5,5 mia. kr., samt en reduktion af medarbejdere på statens område på cirka 6.600 medarbejdere. Ja det kan man da kalde et flerårigt arbejdsprogram med muligheder for overraskelser i de årlige finanslove.

Jeg synes, at vi skal lægge mærke til begrundelsen, nemlig at regeringen ønskede at komme unødvendig administration til livs og begrænse statsligt bureaukrati, færre regler og en omprioritering af ressourcer til kerneopgaver – et forslag, som lyder flot, men når man ser, hvem der i staten skulle bære den største bid, ja så må vi konstatere, at Skatteministeriet skulle som tidligere fortalt bære en besparelse på 1,1 mia.kr.

Man siger ganske vist, at nedskæringerne i Skatteministeriet skal ses som en del af en generel statslig effektiviseringsdagsorden – ikke som et særskilt initiativ rettet mod Skatteforvaltningen.

Men uanset hvad, så er Skatteministeriet et af de hårdest ramte ministerområder, idet vi skal spare 215 mio. kr. i 2026, stigende til 1 mia. og 72 mio. kr. i 2030 – så jo, vi er det ministerområde der får den største samlede besparelse i Arbejdsprogrammet 20% af alle besparelser – hamrende uretfærdigt.

Og hvad sagde vores daværende nye skatteminister, Ane Halsboe-Jørgensen så om regeringens arbejdsprogram og besparelserne i Skatteministeriet? Jo, hun tog selvfølgelig udgangspunkt i, at Skatteforvaltningen siden 2014 er næsten fordoblet i antal medarbejdere - fra cirka 6.600 medarbejdere til omkring 12.500 medarbejdere

Skatteminister Ane Halsboe-Jørgensen udtrykte, at Skatteministeriet er et sted, der er blevet styrket i de seneste år, hvilket gør det bedre rustet til at bidrage til besparelserne i det statslige arbejdsprogram. Ministeriet har fået tilført markant flere medarbejdere og økonomiske muskler, hvilket har medført en styrket skattekontrol og en fungerende inddrivelse af gæld til det offentlige. En noget frisk konstatering – men pyt – hun er væk, og vi har nu fået en skatte- og vækstminister, der siger, at han godt kan forstå, at mange undslår sig betaling af skatter, moms og afgifter – her sigter ministeren til kontrollen i kiosker.

Man kan – under alle omstændigheder – godt stille sig følgende spørgsmål: Er det rimeligt at måle effektiviseringspotentialet alene på baggrund af den historiske vækst i medarbejderantallet, når Skatteforvaltningen samtidig har fået betydelige flere og komplekse opgaver – tænk bare på merkontrollen vedrørende aktieudbytte, ejendomsvurdering og andre kontrolopgaver. Ja, og så står det jo klart for alle os, at vi i 2008-09 havde et udgangspunkt, som hed cirka 6.600 medarbejdere – ikke noget let udgangspunkt, når vi netop tænker på, at nedgangen var på baggrund af mange afskedigelser.

I december – december, ja man kan kun ryste på hovedet over tidspunktet - op til jul – oplyste skatteministeren så, at seks styrelser forventede at afskedigelser på samlet godt 600 medarbejdere.

Specielt Enhedslistens Pelle Dragsted mente – i et samråd med skatteministeren – at man burde huske at få noteret disse besparelser, så man siden hen kunne få anskueliggjort, hvad nedskæringerne vil koste samfundet i manglende indtægter.

Og her kan forbundet tilføje, at hvis en medarbejder i Skatteforvaltningen koster staten f.eks. 700.000-900.000 kr. inklusive pension mv., skal man så alene se medarbejderen som en udgift? En medarbejder kan jo være en indtægtsgenerator, hvis vedkommende fx arbejder med kontrol, fejlrettelser, skattesvig eller inddrivelse. Ja, og så må man ikke glemme, at der jo også går penge tilbage til virksomheder og borgere, fordi man har lavet fejl – en fejl, som kommer virksomheder og borgere til gode – det kaldes retssikkerhed for alle. Men når man på virksomhedsområdet alene har et 2% kontroltryk, så er der altså nogen, som ikke får betalt, og nogen, som ikke får penge tilbage... og det er ikke godt.

Vi stiller forsigtigt spørgsmålet: Er en besparelse på administrationsbudgettet nødvendigvis en besparelse for staten som helhed? Svaret er: Nej selvfølgelig ikke.

Og videre kan man jo også have spørgsmålet, som kan stilles i forhold til, om der er tale om reelle effektiviseringer eller simpelt hen om, at man ønsker færre hænder. Hvis der er tale om det sidste, så er der jo nødvendigvis ikke tale om en produktivetsforbedring.

Jeg kan opstille følgende kæde: Færre medarbejdere - giver færre løste opgaver – giver længere sagsbehandling – og det ender med mindre kontrol og lange ekspeditionstider med usikkerhed til følge for skatteydere. Altså nødvendigvis ingen produktivetsforbedring.

Ja, det er nu vores opgave i forbundet at holde øje med, hvilke opgaver, der forsvinder – ledelsen må erindre sig, at den bør kunne svare på dette spørgsmål, og regeringen bør kunne dokumentere, at der i 2030 er kommet 6.600 færre statslige medarbejdere.

Vi skal i Dansk Told & Skatteforbund høfligt gøre opmærksomme på, at besparelser er et udtryk for, at der kommer mindre kontrol og dårligere opgaveløsning. Og det medfører jo – alt andet lige – at det potentielt kan koste skatteindtægter for at opnå besparelser på administrationen – dyre penge.

Og når man så i Skatteforvaltningen skal forklare borgere og virksomheder, at de skal vente længere tid på en afklaring af deres sager, ja så forsvinder vi igen ud i en situation, hvor vi ikke kan honorere borgernes og virksomhedernes forventninger til hurtig sagsbehandling.

Lad os bare konstatere, at Skatteforvaltningens størrelse jo ikke er kommet ud af ingenting.

Skatteforvaltningen har løbende fået en lang række nye og meget komplekse opgaver. Skattesystemet er blevet mere kompliceret, digitaliseringen har ændret opgaveløsningen, internationaliseringen har øget behovet for kontrol i forhold til grænseoverskridende kriminalitet, som vi ser mere og mere af. Ja, og så har man i Danmark en forventning til en korrekt skatteopkrævning – og ikke mindst så skal retssikkerheden vokse ganske betragteligt – og ja, det er i gang... spændende og interessant. Men man har vel lov til at undre sig over, at i forbindelse med afskedigelserne lukkede man retssikkerhedschefens kontor, når vi nu i alle styrelserne skal oprette en retssikkerhedskoordinator. I Dansk Told & Skatteforbund er vi ikke bange for retssikkerhed, faktisk har alle medarbejdere i Skatteforvaltningen vænnet sig til at indtænke retssikkerhed i det daglige arbejde.

Men som jeg sagde tidligere, så bliver den egentlige prøve opgavebortfaldet - arbejdsprogrammet er jo ikke en grønthøsterbesparelse – nej, der er bl.a. tale om en politisk prioriteret opgavebortfald. Det

bliver spændende at høre, hvilket opgaver, som embedsværket ønsker at indstille til politikerne, der ikke skal løses mere.

Lad mig bare nævne, at der ud over opgavebortfaldet, så skal besparelserne komme fra færre regler og krav, sanering af tilsyn, effektivisering, bedre indkøb, bedre it-styring og mere effektiv bygningsdrift. Forbundet er allerede i gang med at spørge ind til, hvad der kan blive realiteterne under de forskellige punkter – og vi lover, at vi vil have medlemmerne med i tankerne for at lave noget, som kommer medlemmerne til gode...

I den svære tid omkring afskedigelserne, ja så betød det jo et stort fokus på at servicere de medlemmer, som desværre fik en afskedigelse. Det har været hårdt arbejde i sekretariatet, hvor alle har bidraget, selvfølgelig med vores advokat, Merete Berdiin, i spidsen. Og som det altid er, så så vi både nogen medlemmer, som var glade for de vilkår, som de blev tilbudt i forbindelse med deres afskedigelse – her spillede alder og tjenestemandsansættelsen ind. Men der var sørme også arbejde i sekretariatet i forhold til alle andre – og for nu at sige det klart fra sekretariatets side, så finder vi ikke, at Administrations- og Servicestyrelsen har gjort deres arbejde ordentligt. Jeg tror, at Allan vil sige lidt mere om dette... en trist omgang.

Kun en måned før denne kongres, så havde vi i forbundets sekretariat snakken om, hvorvidt man nu var i gang med at rekruttere til nøjagtig de stillinger, som der var afskediget medarbejdere fra – og ja, det er vi selvfølgelig gået i gang med at undersøge. Så også på dette område, så er der en del ekstraarbejde. Og I får selvfølgelig resultatet, når vi er helt færdige – men som I måske allerede ved, så er der allerede flere medlemmer, som har fået en større erstatning.

Dansk Told & Skatteforbunds hovedbudskab

Lad mig først og fremmest slå fast, at forbundet ikke har noget imod effektiviseringer – tværtimod. Men, det er jo vores opgave at være blandt dem, der stiller de kritiske spørgsmål til, hvordan staten kan løse sine opgaver bedre.

Men vi vil til enhver tid insistere på, at effektiviseringer skal foregå på en ordentlig måde – på den måde, hvor man involverer medarbejderne. Det er trods alt medarbejderne, der bedst kender arbejdsprocesserne, det er trods alt medarbejderne, som bedst kender lovgivningen. Så medinddragelse vil være smukt – ja, vi mener faktisk, at det er en nødvendighed.

For os betyder det,

- At nye teknologiske muligheder skal udnyttes – staten må investere i en udskiftning af de gamle IT-systemer, som hører til de såkaldte legacy-systemer
- At unødvendige regler og arbejdsgange skal fjernes – lyt til medarbejderne
- At opgaver, som ikke længere giver mening, skal bortfalde – igen lyt til medarbejderne
- At dobbeltarbejde skal fjernes – fx laver skatteforvaltning og politimyndighed ofte det samme
- Og at administrationen skal være så enkel som mulig – her tænker vi på en smidigere arbejds- og samarbejdsgang i Administrations- og Servicestyrelsen
- Men det hele fordrer, at medarbejdernes arbejdsklima er i top – ændringer må ikke give stress og dårlige arbejdsforhold.

Det er nemlig ikke effektivisering af sende den samme mængde arbejde videre til færre medarbejdere – husk det. Og det er desværre det, som vi alt for tid ser – og det fører kun til en ting, og det er stress. Vi

har i forbundet i denne periode hørt alt for meget om stress – og ikke mindst sygemeldinger som følge af stress – selv om man ikke skal oplyse, hvad der er grunden til fravær.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Told & Skatteforbund mener, at Danmark har brug for en stærk og effektiv skatteforvaltning.

Det kræver, at vi er meget præcise om, hvilke opgaver der skal løses, hvilke der kan bortfalde, og hvilke ressourcer der er nødvendige for at sikre både statens indtægter, borgernes retssikkerhed og tilliden til skattesystemet. Ja, og det er da vist også et emne for politikerne.

Ja, sådan ser forbundet på statens arbejdsprogram og på arbejdet i Skatteforvaltningen og andre statslige arbejdspladser, hvor der er DTS-medlemmer. Pas på kære ledelse, pas på, hvordan I håndterer administrationen – og husk, ja husk endelig at inddrage medarbejderrepræsentanterne – det er jo i sidste ende dem, som skal udføre arbejdet – også det ændrede arbejde... samarbejde og involvering er en smuk ting.

Der sker meget, men der er forhold, som er altafgørende for fremtidens skatteforvaltning, og inden jeg giver ordet til Allan, så vil gerne lige fortælle om mine kæpheste:

Arbejdstid

Jeg er overbevist om, at der selvfølgelig sidder nogen i salen her, som venter på, at jeg tager emnet arbejdstid op – jeg tror, at jeg med stolthed kan sige, at arbejdstid har været med på kongressen som emne hver gang – og det er også godt, for det er et vigtigt emne. Alene i den seneste tid, så er der kommet henvendelser om, at nu skal rådighedsordningen igen dyrkes – ledelsen vil have mere arbejde for pengene. Så vi må forberede os på at drøfte ordningen endnu en gang – der er dog også steder, hvor man forstår ordningen. Men arbejdstid har også andre facetter – og det hedder overarbejde og merarbejde. Jeg skal heldigvis ikke dosere her, for så skulle vi nok blive her nogle flere dage. Men jeg skal bare erindre jer om, at Anita er eksperten, og hun holder webinarer om emnet – både for vores medlemmer men også for lederne. Og det er rigtigt godt at kunne servere emner for alle, så vi forhåbentlig har samme tilgang til emnet. God fornøjelse, Anita.

Rekruttering i Skatteforvaltningen

Rekruttering i Skatteforvaltningen har altid været min kæphest. Jeg har aldrig helt forstået, hvordan en så stor organisation kan have en så uensartet rekrutteringsstrategi, som man har.

Hvor er den stabilitet, som skal være i en faglig tung organisation som Skatteforvaltningen.

Jeg kan huske tilbage til før organisationens tilblivelse, hvor jeg sad til møde med de øvrige organisationers forpersoner, og hvor vi var enige om, at der i Skatteforvaltningen skulle være en nogenlunde ligelig fordeling mellem akademikere, DTS'ere og HK'ere. Det ville nemlig være med til sikre, at personaleomsætningen kunne have en rimelig procentfordeling – og dermed en langt bedre oplæring og faglig forankring i organisationen.

Den alt for store personaleomsætning betyder nemlig, at visse grupper af medarbejderne – ofte de faglige og dermed DTS'ere – bruger uforholdsmæssig meget tid på oplæring af de mange nye. Jeg tror såmænd, at de to andre organisationer også synes, at der bruges uforholdsmæssig meget tid til oplæring i Skatteforvaltningen. Og for at sætte tal på, så er det altså over 1.500 nye medarbejdere, der skal læres op om året. Samtidig bliver de medarbejdere, som lærer nyansatte op, sat længere og

længere tilbage. Det er faktisk en udfordring at skulle lave ens almindelige arbejde og samtidig lære op.

Jeg ved godt, at I alle sammen har hørt, når jeg fortæller, at specielt DTS'ere bliver kaldt elevatorførere – vi tager imod de nye i stuen, og så kører vi dem op til øverste etage, hvor de så med frisk viden træder ud og tilegner sig gode stillinger – mens elevatorføreren misser videreuddannelse, tillæg og erfaringsudveksling med kollegerne.

Jeg tager med mig ud af Skatteforvaltningen, at jeg mener, at lederne alt for lidt udnytter muligheden for at sende medarbejdere på Diplom i skat og dermed få dygtige faglige medarbejdere. Tænk at have muligheden for at tildele viden til sine medarbejdere – samtidig med, at de kan få kompetencegivende uddannelse og bedre løn- og pensionsforhold. Og her sidder Hans jo klar til at forhandle gode indplaceringer for alle, der har en Diplom i skat.

Gode faglige medarbejdere må være et drømmescenarie for alle ledere. Jeg er ikke i tvivl om, at fagligheden også øges i rådgiverbranchen – revisorbranchen har ændret sig til en rådgiverbranche – der er faktisk en omvendt procentandel i branchen – før var der 70% revision og 30% skatterådgivning – nu er det omvendt. Og man kan jo stille sig det naive spørgsmål: mon man beder om skatterådgivning for at skulle betale mere i skat – nej vel.

Som sagt i åbningstalen – danske revisorer ved FSR har fundet ud af, at der er attraktive medarbejdere at hente fra uddannelsen Professionsbachelor i skat – og fra Diplom i skat. Derfor bare den sammen opfordring – sørg nu for at få fat i faglige medarbejdere, der bare bliver lidt længere i jobbet – det vil styrke Skatteforvaltningen, og det vil styrke medarbejderne i dialogen med rådgiverbranchen.

Og lad mig så bare sige, at det faktisk også er noget, som fylder i forbundets hverdag – vi gør noget ved at have dialog med de studerende, og holder fortsat en dag med et hold, som er i gang med uddannelsen. Nu skal vi bare have skatte- og vækstministeren – altså Jakob – med en tur på KP – Københavns Professionshøjskole, så han kan møde de studerende – det var faktisk en succes at have daværende skatteminister, Rasmus Stoklund, med på KP – og der var en virkelig god dialog mellem Rasmus og de studerende. Jeg har aftalt med dekanen, at vi arbejder i den retning, og faktisk har skatte- og vækstministeren allerede givet tilsagn om, at han gerne vil møde de studerende. Stafetten er nu hos Anita.

Stafetten vedrørende medlemshvervning på TAT's område er hos Gitte, Hans og Allan i samarbejde med TAT-Kredsens formand, Kim og TAT's tidligere formand, Lars Bonde Eriksen – der er mere arbejde at gøre der, og som det er nævnt i den skriftlige beretning, så er det væsentligst på erhvervsskoleområdet, at der er et medlemspotentiale – god fornøjelse.

Dagligdagen i sekretariatet

Nu har jeg været inde på flere emner, hvor jeg har nævnt nogen af sekretariatets medarbejdere, og derfor er det også lige på sin plads at nævne sekretariatets andre medarbejdere. Først og fremmest, så er der jo Ole – Ole, som I kender som værende redaktør – og det går der tid med – men hen over årene er opgaven blevet mindre, hvorimod andre opgaver, så som vedtægtsmæssige forhold, Fondet af 1844, Legatet mv har taget tid – ja, og så har Ole også tilknytning til Seniorkredsen – en kreds, som Marianne styrer – og gør det på en fin måde... tak til Ole og Marianne for et godt samarbejde.

Så har Rikke styret os gennem medlemstilgang og medlemsafgang – og en god portion hjælp til Seniorkredsen. Og så snuser Rikke til en række andre forhold, herunder ferieboligerne.

Der er også Majbritt, som lige har haft 25 års jubilæum i forbundet – ja, I kender alle Majbritt, fordi hun har kontakten til jer via diverse konti – tak til Majbritt for rigtig mange konteringer.

Tak til vores splittede medarbejder – ansat i forbundet, ansat i Fondet og ansat i Afdeling 7 i Interesseforeningen – tak Hanne for din store fleksibilitet, og tak, fordi du kan både det ene og det andet.

Og sidst men ikke mindst, Tina. Tina er jo kendt for sommerhusene, og Tina er faktisk også splitansat med halvdelen i forbundet og anden halvdel i Afdeling 7 i Interesseforeningen. Der er nok at se til i feriehusforretningen, og der er ingen tvivl om, at udviklingen på ferieboligmarkedet gør, at der vil være et større pres på boliger, som er i Danmark – og vi har lige haft møde i Forbundets Feriehusudvalg, som også rummer bestyrelsen i Afdeling 7 i Interesseforeningen, netop for at se på udviklingen af husene og prisen for at låne husene. Lidt forhøjelser kommer der, og hvis det kan betale nogle forbedringen på Saltum-husene, så vil det være fint.

Min sidste mundtlige beretning går mod enden, men den mundtlig beretning slutter ikke her, for nu er det tid til, at Allan snupper den sidste faglige del. Den del, som er rettet i forhold til det fremtidige. Så vender jeg tilbage med lidt tak.

.....

Tak for det Jørn – i din beretning om rekruttering og uddannelse, taler du jo nærmest direkte ind i perspektiverne for fremtiden.

Jeg har været lidt inde på faglighed i åbningstalen (altså Diplom i Skat og Professionsbachelor i skat). men jeg vil lige sige lidt mere om det her i min del af den mundtlige beretning.

Men først senere – vi skal lige runde nogle emner, der har været aktuelle hen over det sidste halve år – og som stadig er aktuelle

Og det handler om:

Afskedigelsessager og retssikkerhedsspørgsmålet i Skatte- og Vækstministeriet

og så handler det om:

forhandlingsviljen på erhvervsskolerne

Afskedigelsessager

Lad os starte med afskedigelsessagerne.

På Dansk Told & Skatteforbunds område blev 65 medarbejdere varslet til afsked i december 2025.

2 blev senere omplaceret internt i Skatteforvaltningen og 2 afskedigelser blev trukket tilbage.

Forbundet har herudover forhandlet 10 sager med Administrations- og Servicestyrelsen.

8 af dem er påklaget til Medarbejder og Kompetencestyrelsen med påstand om afskedigelse på usagligt grundlag.

Der er indgået forlig i 4 sager med en anseelig kompensation til de berørte medlemmer.

Vi har også sendt en generel klage over i departementet med påstand om utilstrækkelig sagsbehandling fra arbejdsgivers side.

20 afskedigede medlemmer er en del af den klage.

Vi afventer svar fra Departementet. Afhængig af deres afgørelse vil vi overveje at påklage den til Folketingets Ombudsmand.

I skyggen af de her alvorlige sager står naturligvis de fritstillinger og andre mindre godtgørelser, som vi har forhandlet hjem med Administrations- og Servicestyrelsen (og her har de andre styrelser selvfølgelig også medvirket).

I den forbindelse har der været god vilje fra styrelserne til at imødekomme vores behov.

Som afslutningen på dette punkt vil jeg lige kort runde outplacementtilbuddet og CV-banken.

28% af de afskedigede medarbejdere har gjort brug af outplacementforløbet.

Og 79 ud af omkring 600 afskedigede medarbejdere tilmeldte sig CV-banken.

7 af dem kom til samtale – og heraf fik 3 job.

Er det godt eller skidt – ja det må I hver især vurdere!

Afskedigelsesrunden er blevet evalueret i HSU-Skatteforvaltningen. Og der var enighed om, at der skal kigges på justerede eller udvidede løsninger vedr. outplacement og CV-bank – **hvis** vi en anden gang skulle ende i en afskedigelsesrunde.

Retssikkerhedsspørgsmål

Og nu til retssikkerhed

Retssikkerhed var jeg også inde på i åbningstalen. Men her er der også ekstra bemærkninger, som jeg lige vil føje til.

Der har været en del snak om ansvarsplacering vedr. sagerne om identitetstyveri – både internt i Skattestyrelsen, men også fra politisk side.

Fra politisk hold har man interesseret sig så meget for personalemæssige konsekvenser, at det er blevet diskuteret flere gange på samrådsmøder i Skatteudvalget.

På den måde udøves der jo indirekte påvirkning fra politisk hold.

Det er utilstedeligt og det accepterer vi **ikke!**

Og lad mig bare her slå fast, at der ikke kan placeres et ansvar hos medarbejderne. Selvfølgelig har Skatteforvaltningen som organisation et ansvar, men der er ikke grundlag for at stille den enkelte medarbejder til ansvar.

Den kritik, der har været rettet mod medarbejderne fra politikere og interesseorganisationer er i øvrigt helt urimelig.

Det er helt ude af proportioner, når stemningen er pisket op på et niveau, hvor det resulterer i trusler mod medarbejderne (Ja det er sørgeligt – men vi har eksempler på sure borgere - ja endda truende borgere, der henviser til vores egen minister).

Så det klær skatteministeren, at han nu endelig går ud og fortæller om det politiske ansvar og tager os medarbejdere lidt i forsvar. Det er nemlig hos politikerne det største ansvar ligger. Nemlig i lovgivningen og IT-systemerne.

Og selv i forhold til sagerne om identitetstyveri ligger der et politisk ansvar. Lovgivningen spænder nemlig ben for vores samarbejde med politiet og for vores handlemuligheder.

Det ville være befriende, hvis der nu fra politisk hold kunne skabes ro omkring tingene.

Komme videre – fremfor at pege på problemerne igen og igen – det kører i ring og det er de samme sager, der peges på.

Der skal skabes ro så vi kan arbejde konstruktivt på løsninger.

Det ville også være befriende hvis man fra politisk hold kunne skabe stabile økonomiske rammer.

Sådan vi kan komme væk fra slingrekursen.

Finde den rette balance i forhold til retssikkerhed og stadig sikre at pengene kommer i kassen.

Hverken mere eller mindre.

Erhvervsskolerne

Og nu går vi så over til erhvervsskoleproblematikken.

Erhvervsskolernes forhandlingsvilje er svingende – nogle steder går det godt, men der er også steder hvor vi er helt ude af billedet.

Så vi arbejder ihærdigt på at gøre opmærksom på os selv, så der bliver en større bevidsthed om vores eksistens.

I den forbindelse står vi med en vigtig problemstilling i forhold til bekendtgørelse 101. Bekendtgørelse 101 regulerer ansættelsesvilkårene for tjenestemandslignende ansatte på Erhvervsskoler og skolehjem.

Uddannelsesforbundet, der også er en del af bekendtgørelse 101 har ved ok 26 indgået en overenskomst for deres del af bekendtgørelsen.

Og de trækker sig dermed ud af aftalen pr. 1. januar 2027.

Men vi er her stadig og bekendtgørelse 101 eksisterer stadig.

Det er vigtigt at Erhvervsskolerne og Børne- og Undervisningsministeriet både er opmærksomme på det og anerkender det.

I samme grad kunne vi tænke os, at Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet i højere grad anerkender Den Danske model. På Dansk Teknisk Universitet ansætter man personale på individuelle kontrakter til at sejle forskningsskibet DANA.

Det skal vi væk fra – vi vil gerne indgå en overenskomst.

Fremtiden

Og lad mig så vende tilbage til den del, der handler om rekruttering og uddannelse – altså fremtiden.

Jeg er helt enig med Jørn i hans fremstilling af tingene.

Og vi har gennem det seneste års tid arbejdet hårdt og målrettet på at skabe et grundlag for at øge Skatteforvaltningens kendskab til uddannelserne på vores område.

Som jeg nævnte i åbningstalen ser det ud til, at vi har fået hul igennem til flere af styrelserne – de ser positivt på vores henvendelser. Og det skal vi bygge videre på.

Det vil nemlig styrke fagligheden blandt medarbejderne i Skatteforvaltningen.

Og så vil det styrke fødekæden til faglig ledelse. Forhåbentlig kommer vores chefkreds igen til at vokse (altså antalsmæssigt. Og den del er nok på den meget meget lange bane). Men det er vigtigt for Skatteforvaltningen.

Apropos fødekæde – ja så er det jo i alle henseender vigtigt at vedligeholde fødekæden. Når nogen går på pension, så skal der nogle nye ind.

Og på TAT-området ligger der i forlængelse af det jeg lige har sagt om Erhvervsskolerne et stykke arbejde, hvor vi skal se på, hvordan vi på en effektiv måde kan få de små arbejdspladser frem i lyset for os - og os frem i lyset for dem. Og her mener jeg selvfølgelig små arbejdspladser i den forstand at ansatte på TAT-aftalen udgør en mindre gruppe af den samlede medarbejderskare. Og steder hvor vi ikke har nogen tillidsrepræsentanter.

Jeg tror, der er et potentiale her – og disse grupper fortjener at blive set. Egentlig drejer det sig ikke kun om erhvervsskolerne, der er nemlig også mange styrelser i Staten, hvor vi kun har nogle få medlemmer. Her kan vi også gøre mere opmærksom på os selv.

En anden overset gruppe er tjenestemandspensionisterne. De har i mange år kæmpet for en mere fair regulering af tjenestemandspensionen.

Men gang på gang har Finansministeriet ignoreret deres krav om at regulere tjenestemandspensionen med den fulde ramme af de indgåede overenskomstforlig.

Vi må se på, hvordan vi kan hjælpe med at understøtte dem i kampen – måske er der brug for at starte forfra og angribe fra en anden vinkel?

Vi står nu meget snart ved en skillevej. Vores formand gennem mange år trækker sig tilbage for at lade nye kræfter komme til.

Og det giver naturligvis anledning til at kigge på hvordan vi skal drive fagforening fremover. Vi har været gode til at udvikle os med tiden og det skal vi fortsætte med.

Derfor er det vigtigt at det nye formandskab og hovedbestyrelsen gør sig nogle grundige tanker om, hvordan forbundet skal drives fremadrettet:

- Hvordan leverer vi den bedste service til vores medlemmer?
- Hvordan leverer vi på et passende niveau til den generelle arbejdsmarkedspolitiske debat?
- Hvordan samarbejder vi optimalt med mange forskellige arbejdsgivere?

Det betyder ikke at vi skal lave alting om, men det er vigtigt at vi gør os overvejelserne.

Jørn er Jørn og kan ikke kopieres – en legende i Dansk Told & Skatteforbund stopper - og det er vigtigt, at vi gør os de rigtige overvejelser i forhold til at fylde det efterladte tomrum ud.

Og hermed ordet tilbage til Jørn, der vil afslutte beretningen.